

Na osnovu članova 19. i 21. Statuta Saveta za štampu i članova 15. i 16. Poslovnika o radu Komisije za žalbe, Komisija za žalbe Saveta za štampu u sastavu: Nadežda Budimović, Jelka Jovanović, Olivera Milošević, Jelena Petković, Filip Švarn, Rodoljub Šabić, Zlatko Čobović, Sanja Pavlović i Milena Vasić, na sednici održanoj 30. 4. 2026. godine, jednoglasno izriče

JAVNU OPOMENU

Serijom tekstova objavljenim od 25. novembra 2025. do 16.marta 2026. godine, portal „Feljton.rs“

1.prekršio je tačke 1 i 5 Poglavlja I (Istinitost izveštavanja) Kodeksa novinara i novinarki Srbije o obavezi novinara/novinarki da tačno, objektivno, potpuno i blagovremeno izveste o događajima od interesa za javnost, poštujući pravo javnosti da sazna istinu i držeći se osnovnih standarda koje propisuje Kodeks, kao i odredbu po kojoj naslov teksta ne sme da bude u suprotnosti sa njegovom suštinom, odnosno po kojoj mediji treba da se uzdrže od preterano naglašenih ili senzacionalističkih naslova,

2.prekršio je tačke 1 i 2 Poglavlja III (Odgovornost novinara/novinarki), po kojima su novinari/novinarke dužni da rade u javnom interesu i da u skladu sa profesionalnim normama objavljuje činjenice neophodne građanima da donose informisane odluke, kao i da neguju kulturu i etiku javne reči, da ne koriste govor mržnje, agresivnu retoriku ili retoriku koja može podsticati na diskriminaciju ili agresivno ponašanje,

3.prekršio je tačku 3 Poglavlja V (Poštovanje dostojanstva) po kojoj novinari/novinarke moraju da poštuju princip nenanošenja štete ugledu i dostojanstvu ličnosti i ne smeju da učestvuju u širenju neistina ili kontinuiranom zlonamernom narušavanju reputacije osoba o kojima izveštavaju,

4.prekršio je i tačku 3 Poglavlja VIII (Odnos prema izvorima) o obavezi novinara/novinarki da konsultuju što više izvora.

Odluka Komisije biće objavljena na sajtu Saveta za štampu (www.savetzastampu.rs) i dostupna javnosti.

OBRAZLOŽENJE

Mirela Smiljanić Ličina, javna izvršiteljka, žalila se na seriju tekstova objavljenih na portalu u posebnoj rubrici koja nosi njeno ime. Tekstovi, kako je istakla, sadrže neproverene i neistinite navode, uvredljive kvalifikacije, podatke iz privatnog i profesionalnog života, kao i sadržaje sa elementima zastrašivanja i uznemiravanja. Navela je i da su tekstovi praćeni fotografijama i simbolikom (lobanje, smrt, poruke), čime se dodatno pojačava negativan i uznemirujući efekat. Ukazala je na to da su tekstovi objavljeni bez prethodne provere činjenica, bez objektivnog prikaza događaja, bez poštovanja osnovnih profesionalnih

standarda, kao i da je jednom prilikom odgovorila na pitanja, ali su ona objavljena uz uznemirujući i neistinit prateći tekst. Žaliteljka je smatrala da su prekršene odredbe Kodeksa koje se odnose na obavezu istinitog i potpunog informisanja, zabranu objavljivanja neproverenih informacija, senzacionalizma i manipulacije, kao i na obavezu poštovanja dostojanstva ličnosti. Naglasila je i da medij nije registrovan, da je impresum nejasan i da nije jasno ko je odgovorno lice.

Redakcija portala nije odgovorila na žalbu, ali je Savetu osoba, koja se najpre predstavila kao neko od koga potiču sve informacije objavljene u spornim tekstovima, a potom kao autor tekstova, dostavila dopis na 143 strane o navodnom protivpravnom postupanju izvršiteljke.

Dopis je dostavljen Komisiji, uprkos tome što ne ispunjava uslove da bi mogao biti smatran odgovorom na žalbu, budući da je upitno ko je njegov podnosilac i u kakvom je odnosu sa redakcijom.

Članovi Komisije za žalbe kontatovali su da je sam sajt veoma neobičan – da redakcija ističe da nije odgovorna za stavove autora, dok autori nisu potpisani ni ispod jednog teksta. Portal nema odgovarajući impresum, poziva se na američke zakone, odbacuje odgovornost za objavljene komentare čitalaca, kao i za sadržaj tekstova, a tvrdi se i da od 9. marta ove godine postoji nova redakcija kojoj se mogu postavljati pitanja samo u vezi sa onim što je objavljeno nakon tog datuma.

Ovakvo potpuno odricanje od bilo kakve odgovornosti za objavljene tekstove, uz insistiranje da će svaku intervenciju smatrati pritiskom, samo po sebi izaziva sumnju u način rada redakcije i njenu nameru da poštuje profesionalne standarde novinarstva.

Komisija podseća da u njenoj nadležnosti nije da utvrđuje kako žaliteljka obavlja posao javne izvršiteljke i da li postoje propusti ili zloupotrebe u njenom radu na koje se u tekstovima ukazuje, već da li je objavljeni sadržaj u skladu sa pravilima koja propisuje Kodeks novinara i novinarki Srbije. Komisija smatra i da je tema od javnog značaja, da građani često (osnovano ili ne) imaju primedbe na rad javnih izvršitelja, te da je važno razjasniti određene stvari u vezi sa postupanjima javnih izvršitelja. To se, međutim, mora raditi na ozbiljan i odgovoran način, a ne ostrašćenim i senzacionalističkim optužbama u maniru teorija zavere.

Za utvrđivanje eventualnog protivzakonitog postupanja javnih izvršitelja postoje nadležni državni organi, a mediji mogu samo da argumentovano i na primeren način ukažu na problem, a ne da sami sude i presude da je reč o organizovanom kriminalu, terorizmu, mafiji, sistemske pljački koju sprovodi ozloglašena izvršiteljka...

Iz spornih tekstova nije moguće zaključiti šta su činjenice, a šta komentari i pretpostavke, a ono što se čitaocima predstavlja kao dokazi, zapravo su analize anonimnog autora zasnovane na navodnim dokumentima kojih u tekstovima nema. Sličnog sadržaja je i dopis dostavljen

Komisiji za žalbe za koji se tvrdi da predstavlja 143 strane dokaza, iako ne sadrži ni jednu kopiju bilo kog dokumenta.

Posao novinara je da informiše javnost o stvarima za koje postoji javni interes, a ne da zloupotrebljava medij za vređanje i proganjanje osoba o kojima piše. U ovom slučaju, tekstovi sadrže apsolutno neprihvatljive pozive da se žaliteljka momentalno razreši, „te da se njoj i njenoj porodici (majka, sin i ostali) naloži da sav oteti novac (uključujući i 37.000 dinara uzetih za lekove) ODMAH vrata na račun oštećenih”, zatim tvrdnje da „javnost neće trpeti”, pa da „nećemo stati dok pravda ne bude zadovoljena” ili „sklanjaj je sa ulice!”.

U tekstovima, takođe, nisu navedeni nikakvi izvori, a sama žaliteljka se najpre poziva da odgovori na pitanja, da bi kada odgovore pošalje, bila optužena da je „u pokušaju da opravda svoje postupke, javno progovorila o detaljima predmeta koji po svojoj prirodi moraju ostati stroga službena tajna”.

Iz dostavljenih imejlova sa pitanjima za žaliteljku vidi se da su poslani sa različitih imejl adresa: volimsrbiju, stopkriminalu, feljtonhosting, astronatalija111, danielajakovljevic111..., a njihov broj, vreme kad su slati i sadržaj liče na proganjanje. U jednom od imejlova joj čak naređuju da odmah vrati 37000 dinara na račun sa kojeg je skinut i preti joj se „novom tačkom u Krivičnoj prijavi”. Tvrde da će njene odgovore proslediti nadležnim organima i da će svaka izjava biti tretirana kao dokaz. Ovakvo ponašanje novinara (ukoliko je zaista reč o novinarima) apsolutno je nedopustivo i za svaku osudu,

Beograd, 30. 4. 2026.

Predsedavajuća

Nadežda Budimović